

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8612/2549

นายณรงค์ ชัยชนะโชติโจทก์ บริษัท พี.เจ.อาร์ มอเตอร์เซลล์ จำกัดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 302, ป.วิ.พ. มาตรา 7, ป.วิ.พ. มาตรา 148

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำฟ้องโจทก์กล่าวอ้างว่าจำเลยซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของโจทก์ดำเนินการบังคับคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากโจทก์จำเลยตกลงกันเพื่อให้โจทก์ชำระหนี้ตามคำพิพากษาเพียง 360,000 บาท นอกนั้นไม่ติดใจดำเนินการบังคับคดีกับโจทก์ โจทก์ชำระหนี้ให้แก่จำเลยครบถ้วนแล้ว จำเลยไม่มีสิทธิบังคับคดีกับโจทก์ ขอให้เพิกถอนการบังคับคดีเสีย แม้โจทก์จะกล่าวมาในคำฟ้องว่าจำเลยผิดสัญญาเป็นเหตุให้โจทก์เสียหายอันเป็นข้อโต้แย้งสิทธิของโจทก์มาด้วย แต่โจทก์มิได้มีคำขอบังคับให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายจากการที่จำเลยผิดสัญญา คำฟ้องโจทก์จึงเป็นคำฟ้องที่เกี่ยวเนื่องกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล โจทก์ชอบที่จะยื่นคำร้องต่อศาลในคดีเดิม มิใช่ฟ้องเป็นคดีใหม่ ตามคำร้องของโจทก์ที่ยื่นในคดีเดิมเป็นเรื่องที่อ้างว่าการดำเนินการบังคับคดีในคดีเดิมไม่ชอบด้วยกฎหมายและขอให้มีคำสั่งเพิกถอนการยึดทรัพย์ เป็นคำร้องขอที่เสนอเกี่ยวเนื่องกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลซึ่งคำฟ้องหรือคำร้องขอนั้นจำต้องมีคำวินิจฉัยของศาลก่อนที่การบังคับคดีจะได้ดำเนินไปโดยครบถ้วนและถูกต้องและได้ยื่นต่อศาลชั้นต้นในคดีเดิมซึ่งเป็นศาลที่ได้พิจารณาชี้ขาดตัดสินคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 302 ซึ่งศาลชั้นต้นชอบที่จะนัดพร้อมเพื่อสอบถามคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งเสียก่อนที่จะได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาด แต่เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องโดยมิได้นัดพร้อมหรือนัดไต่สวน โจทก์ก็ได้อุทธรณ์ คำสั่งศาลชั้นต้นจึงเป็นที่สุดแล้ว แต่โจทก์ก็ยังมิสิทธิยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนการบังคับคดีต่อศาลชั้นต้นในกรณีดังกล่าวอีกได้เพราะเป็นกระบวนการพิจารณาในชั้นบังคับคดีตามมาตรา 148 (1)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดและเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษายอมของโจทก์ในคดีหมายเลขแดงที่ 1408/2540 ของศาลชั้นต้น ต่อมาโจทก์และจำเลยทำบันทึกข้อตกลงกันเพื่อให้โจทก์ชำระหนี้ตามคำพิพากษาในคดีดังกล่าวแก่จำเลยจำนวน 360,000 บาท ส่วนที่เหลือจำเลยไม่ติดใจดำเนินการบังคับคดีกับโจทก์อีกต่อไป โจทก์ได้ชำระเงินตามบันทึกข้อตกลงดังกล่าวให้แก่จำเลยครบถ้วนแล้ว ต่อมาเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2545 จำเลยได้ดำเนินการบังคับคดียึดที่ดินโฉนดเลขที่ 11594 ของโจทก์ การกระทำของจำเลยทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย ขอให้เพิกถอนการยึดที่ดินโฉนดเลขที่ 11594 ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี ของโจทก์ หากจำเลยไม่ปฏิบัติให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย ศาลชั้นต้นตรวจพิจารณาคำฟ้องแล้ววินิจฉัยว่าโจทก์เพียงขอบังคับให้ถอนการยึดทรัพย์ จึงเป็นเรื่องที่โจทก์ต้องยื่นคำร้องและว่ากล่าวกันในคดีเดิมที่มีการยึดทรัพย์ โจทก์ไม่อาจฟ้องเป็นคดีใหม่ได้ จึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้อง คืนค่าธรรมเนียมศาลแก่โจทก์ทั้งหมด โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษายืนคำอุทธรณ์ชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2547 โจทก์ยื่นคำร้องในคดีหมายเลขแดงที่

1408/2540 ของศาลชั้นต้นว่า โจทก์ซึ่งเป็นจำเลยที่ 3 และเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาจำเลยคดีนี้ซึ่งเป็นโจทก์และเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในคดีดังกล่าวได้ทำบันทึกข้อตกลงกันว่าให้โจทก์ชำระหนี้ตามคำพิพากษาจำนวน 360,000 บาท นอกจากนั้นจะไม่ดำเนินคดีหรือบังคับคดีกับโจทก์ต่อไป โจทก์ชำระเงินครบถ้วนตามข้อตกลงแล้ว แต่จำเลยกลับดำเนินการบังคับคดียึดที่ดินโฉนดเลขที่ 11594 ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี ของโจทก์ การดำเนินการบังคับดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ไต่สวนและมีคำสั่งให้เพิกถอนการยึดทรัพย์ดังกล่าว ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่าตรวจสอบแล้วยังไม่ปรากฏหลักฐานว่าโจทก์ทำการยึดทรัพย์จำเลยที่ 3 ตามที่อ้างประกอบกับข้ออ้างของจำเลยที่ 3 ที่ว่ามีข้อตกลงกับโจทก์นั้นเป็นข้อตกลงนอกสำนวนว่ากล่าวกันเองต่างหาก ในชั้นนี้เห็นควรให้ยกคำร้อง วันที่ 4 มีนาคม 2547 โจทก์จึงฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ต่อศาลชั้นต้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์ว่า ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของโจทก์ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 7 (2) บัญญัติว่า "คำฟ้องหรือคำร้องขอที่เสนอเกี่ยวเนื่องกับการบังคับคดีตามคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาลซึ่งคำฟ้องหรือคำร้องขอนั้นจำต้องมีคำวินิจฉัยของศาลก่อนที่การบังคับคดีจะได้ดำเนินไปได้โดยครบถ้วนและถูกต้องนั้น ให้เสนอต่อศาลที่มีอำนาจในการบังคับคดี ตามมาตรา 302" และมาตรา 302 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ศาลที่มีอำนาจออกหมายบังคับคดีหรือหมายจับลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือมีอำนาจทำคำวินิจฉัยชี้ขาดในเรื่องใดๆ อันเกี่ยวเนื่องกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งซึ่งได้เสนอต่อศาลตามบทบัญญัติแห่งลักษณะนี้ คือศาลที่ได้พิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นต้น" ปรากฏว่า ตามคำฟ้องโจทก์กล่าวอ้างว่าจำเลยซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของโจทก์ในคดีหมายเลขแดงที่ 1408/2540 ของศาลชั้นต้นดำเนินการบังคับคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากโจทก์จำเลยตกลงกันว่าให้โจทก์ชำระหนี้ตามคำพิพากษาเพียง 360,000 บาท นอกนั้นไม่ติดใจดำเนินการบังคับคดีกับโจทก์ โจทก์ชำระหนี้ให้แก่จำเลยตามข้อตกลงครบถ้วนแล้ว จำเลยไม่มีสิทธิดำเนินการบังคับคดีกับโจทก์ ขอให้เพิกถอนการบังคับคดีเสียแม้โจทก์จะกล่าวมาในคำฟ้องว่าจำเลยผิดสัญญาเป็นเหตุให้โจทก์เสียหายอันเป็นข้อโต้แย้งสิทธิของโจทก์มาด้วยก็ตาม แต่โจทก์มิได้มีคำขอบังคับให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายจากการที่จำเลยผิดสัญญาโดยเพียงแต่ขอให้เพิกถอนการบังคับในคดีเดิมเท่านั้น คำฟ้องโจทก์จึงเป็นคำฟ้องที่เกี่ยวเนื่องกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล ซึ่งคำฟ้องหรือคำร้องขอนั้นจำต้องมีคำวินิจฉัยของศาลก่อนที่การบังคับคดีจะได้ดำเนินไปได้โดยครบถ้วนและถูกต้องตามกฎหมายดังกล่าว กรณีเช่นว่านี้ โจทก์ชอบที่จะยื่นคำร้องต่อศาลในคดีเดิม มิใช่ฟ้องเป็นคดีใหม่ ที่โจทก์ฎีกาอ้างว่า โจทก์เคยยื่นคำร้องขอให้ศาลชั้นต้นเพิกถอนการบังคับคดีโดยอ้างเหตุเดียวกันกับที่บรรยายคำฟ้องคดีนี้ต่อศาลชั้นต้นในคดีเดิมแล้ว แต่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องโดยวินิจฉัยว่าเป็นข้อตกลงนอกสำนวนต้องไปว่ากล่าวกันต่างหาก โจทก์จึงเสนอคำฟ้องคดีนี้ต่อศาลชั้นต้นเป็นคดีใหม่นั้น เห็นว่า ตามคำร้องของโจทก์ฉบับลงวันที่ 20 มกราคม 2547 ที่ยื่นในคดีหมายเลขแดงที่ 1408/2540 ของศาลชั้นต้นเป็นเรื่องที่อ้างว่าการดำเนินการบังคับคดีในคดีเดิมไม่ชอบด้วยกฎหมายและขอให้มีคำสั่งเพิกถอนการยึดทรัพย์ เป็นคำร้องขอที่เสนอเกี่ยวเนื่องกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล ซึ่งคำฟ้องหรือคำร้องขอนั้นจำต้องมีคำวินิจฉัยของศาลก่อนที่การบังคับคดีจะได้ดำเนินไปได้โดยครบถ้วนและถูกต้องและได้ยื่นต่อศาลชั้นต้นในคดีเดิมซึ่งเป็นศาลที่ได้พิจารณาชี้ขาดตัดสินคดีตามมาตรา 302 ซึ่งศาลชั้นต้นชอบที่จะนัดพร้อมเพื่อสอบถามคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งเสียก่อนที่จะได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาด แต่เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องโดยมิได้นัดพร้อมหรือนัดไต่สวนโจทก์ก็มิได้

อุทธรณ์ คำสั่งศาลชั้นต้นดังกล่าวจึงเป็นที่สุดแล้ว แต่อย่างไรก็ตามโจทก์ก็ยังมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนการบังคับคดีต่อศาลชั้นต้นในกรณีดังกล่าวอีกได้ เพราะเป็นกระบวนการพิจารณาในชั้นบังคับคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 148 (1) ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องโจทก์ และศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษายืนมานั้นชอบด้วยกฎหมายแล้ว ฎีกาโจทก์ฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ.

องค์คณะ

ประทีป เฉลิมภัทรกุล · เรวัตร อิศราภรณ์ · วีระชาติ เอี่ยมประไพ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/8612/2549>